

మరచిపోయిన గొంతులు

స్థలము: రాజ సభ – అత్యవసర బడ్జెట్ సమావేశం

పాత్రలు:

మహారాజు

ప్రధాన మంత్రి

సైనికాధ్యక్షుడు

సంతాధిపతి

సాధారణ మనిషి

ప్రజలు

Scene 1: రాజ సభలో బడ్జెట్ సంక్షోభం

(రాజ భవనంలో ఉద్వీగ్న వాతావరణం. మహారాజు సింహాసనంపై ఆందోళనతో కూర్చున్నాడు. ప్రధాన మంత్రి సభ ముందుకు వచ్చి గట్టిగా ప్రకటిస్తాడు.)

ప్రధాన మంత్రి:

“మహారాజా! రాజ్య ఖజానా ఖాళీ అవుతోంది. ఈ సంవత్సర బడ్జెట్‌ను సమతుల్యం చేయకపోతే, రాజ్యం అప్పల్లో మునిగిపోతుంది. సైన్యం, దేవాలయాలు, ప్రజా సంక్షేమం— అన్నింటికీ నిధులు కేటాయించాలి. ఈ అత్యవసర సమావేశంలో నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిందే!”

మహారాజు: (కఠిన స్వరంతో)

“అయితే, రాజ్య బడ్జెట్‌ను ఎలా విభజించాలో చెప్పండి! సైనికాధ్యక్షుడా, నీ సైన్యానికి ఎంత కావాలి? శత్రువులు సరిహద్దుల వద్ద సంచరిస్తున్నారని వార్తలు వస్తున్నాయి!”

Scene 2: సైనికాధ్యక్షుడు vs. సంతాధిపతి – బడ్జెట్ కోసం ఘర్షణ

(సైనికాధ్యక్షుడు ఖడ్గం ఒడ్డున గట్టిగా నిలబడతాడు. సంతాధిపతి జపమాలతో నెమ్మదిగా లేచి స్పందిస్తాడు.)

సైనికాధ్యక్షుడు: (గర్జనలా)

“మహారాజా! రాజ్య భద్రత కోసం బడ్జెట్‌లో సింహభాగం సైన్యానికి కావాలి! ఆయుధాలు కొనాలి, సైనికులకు జీతాలు ఇవ్వాలి, కోటలు బలోపేతం చేయాలి. శత్రువులు దాడి చేస్తే,

ఈ సింహాసనం కూడా నిలవదు! నాకు నిధులు కావాలి—లేకపోతే రాజ్యం శత్రువుల చేతిలో శిథిలమవుతుంది!”

సంతాధిపతి: (శాంతంగా, కానీ లోతైన స్వరంతో)

“సైనికాధ్యక్షుడా, ఆయుధాల కంటే ధర్మమే రాజ్యాన్ని నిలబెడుతుంది. దేవాలయాల నిర్మాణం, యాగాలు, ప్రజల్లో భక్తి—ఇవే రాజ్యానికి ఆధారం. బడ్జెట్‌లో ఎక్కువ భాగం మత సంస్థలకు కేటాయించాలి. భగవంతుడి ఆశీస్సులే మనల్ని కాపాడతాయి!”

సైనికాధ్యక్షుడు: (వ్యంగ్యంగా)

“ఓ సంతాధిపతీ! శత్రువులు సరిహద్దుల్లో బాణాలు సంధిస్తుంటే, నీ జపమాలలు మమ్మల్ని రక్షిస్తాయా? దేవుడు ఖడ్గం ఎత్తి పోరాడతాడా? నీ ధర్మం కంటే నా సైన్యమే ఈ రాజ్యానికి కవచం!”

సంతాధిపతి: (తీవ్రంగా)

“సైన్యం శత్రువును ఓడించవచ్చు, కానీ ధర్మం లేని రాజ్యం ఎప్పటికీ బతకదు! ప్రజల మనసుల్లో శాంతి, విశ్వాసం నింపితేనే రాజ్యం శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. బడ్జెట్ దైవ కార్యాల కోసం వినియోగించాలి!”

(సభలో గందరగోళం పెరుగుతుంది. ఇద్దరి వాదనలు ఉరుముల్లా ప్రతిధ్వనిస్తాయి.)

Scene 3: సాధారణ మనిషి ఆవేదన – ప్రజల గొంతు

(సాధారణ మనిషి ఆవేశంతో సభలోకి దూసుకొస్తాడు. అతని గొంతు కంపిస్తూ, కళ్లలో కన్నీళ్లు తిరుగుతాయి.)

సాధారణ మనిషి: (గట్టిగా అరుస్తూ)

“ఆగండి! ఈ బడ్జెట్ వాదనలు ఆపండి! మీరు సైన్యం గురించీ, ధర్మం గురించీ మాట్లాడుతున్నారు—కానీ మేమెవరం? ఈ రాజ్యంలో కష్టపడే, రోజూ ఆకలితో అలమటించే మేమెవరం? మా గొంతులు మీకు వినిపించవా?”

మహారాజు: (ఆశ్చర్యంగా, కోపంగా)

“నీవెవడివి? ఈ సభలోకి ఎలా వచ్చావు? నీవు చెప్పదలచుకున్నది ఏమిటి?”

సాధారణ మనిషి: (గొంతు తడిగా)

“నేను ఈ రాజ్యంలోని ఒక గుండె—మీరు మరచిపోయిన గుండె! సైనికాధ్యక్షుడా, నీవు బడ్జెట్‌లో సైన్యానికి నిధులు అడుగుతావు—కానీ ఆ సైనికులు ఎవరు? నా కొడుకులు, నా సోదరులు! వాళ్లను యుద్ధంలోకి పంపి, మా ఇళ్లలో ఏడుపులు మిగిల్చారు. ఆ నిధుల కోసం మా మీద పన్నులు వేసి, మమ్మల్ని ఖాళీ చేస్తున్నారు!”

(సంతాధిపతి వైపు తిరిగి)

“సంతాధిపతీ! నీవు ధర్మం కోసం బడ్డెట్ కావాలంటావు—కానీ ఆ దేవాలయాల కోసం నా చేతిలోని చివరి నాణెం తీసుకుంటావు. నా పిల్లలు ఆకలితో కేకలు వేస్తుంటే, నీ మందిరాలు బంగారంతో నిండుతాయి. ఇదేనా నీ ధర్మం?”

(మహారాజు వైపు చూస్తూ, కన్నీళ్లతో)

“రాజా! నీ సైన్యం కోసం నా కొడుకులు, నీ ధర్మం కోసం నా సంపద—అన్నీ ఇచ్చాం. కానీ మా కడుపు నింపే బడ్డెట్ ఎక్కడ? మమ్మల్ని ఎవరు కాపాడతారు?”

(సభలో నిశ్శబ్దం. సైనికాధ్యక్షుడు కోపంగా ముఖం తిప్పుకుంటాడు. సంతాధిపతి తలవంచుకుంటాడు.)

Scene 4: తీవ్రమైన ప్రతిస్పందనలు

సైనికాధ్యక్షుడు: (ఆవేశంగా, ఖడ్గం ఎత్తి)

“సాధారణ మనిషీ! నీ ఆవేదన విన్నాం—కానీ నీ భద్రత కోసం బడ్డెట్లో నిధులు కేటాయించేది మేము కాదా? సైన్యానికి నిధులు తగ్గిస్తే, శత్రువులు నీ ఇంటి తలుపు తడితే ఆశ్చర్యం లేదు!”

సాధారణ మనిషి: (వెక్కిళ్లతో)

“నీ సైన్యం కోసం నా కొడుకులను తీసుకుంటావు—కానీ నా ఇంట్లో ఆకలి చావులు వస్తే, నన్ను రక్షించడానికి నీ నిధులు వస్తాయా? నీ ఖడ్గం నా కడుపును నింపుతుందా?”

సంతాధిపతి: (గంభీరంగా)

“ప్రజలారా, ధర్మం కోసం బడ్డెట్ లేకపోతే దైవ కోపం తప్పదు. మీ కష్టాలు తాత్కాలికం—భగవంతుడి ఆశీస్సులు శాశ్వతం!”

సాధారణ మనిషి: (కోపంగా అరుస్తూ)

“ఆకలితో చస్తున్న నాకు నీ ఆశీస్సులు ఏం చేస్తాయి? కడుపు నిండని వాడికి ధర్మం ఒక ఊహ? మా జీవనం కోసం బడ్డెట్ కావాలి—దాన్ని కాపాడండి!”

(సభలో ఉద్విగ్నత పెరుగుతుంది. మహారాజు సింహాసనంపై నుండి లేచి, గట్టిగా చేతులు చరుస్తాడు.)

Scene 5: మహారాజు బడ్డెట్ తీర్పు

మహారాజు: (గొంతు కంపిస్తూ)

“ఈ రోజు నేను ఈ రాజ్యం యొక్క నిజమైన గొంతును విన్నాను—మరచిపోయిన గొంతును! సైనికాధ్యక్షుడా, నీ సైన్యం రాజ్యానికి కవచం—సంతాధిపతీ, నీ ధర్మం దీనికి ఆత్మ. కానీ ప్రజలు లేకుంటే, ఈ రాజ్యం ఒక శవం మాత్రమే! బడ్డెట్లో ప్రజల సంక్షేమానికి స్థానం ఇవ్వకపోతే, ఈ రాజ్యం బతకదు!”

ప్రధాన మంత్రి: (వినయంగా)

“మహారాజా, ఇక నుండి బడ్జెట్‌ను సమతుల్యంగా కేటాయిస్తాం—సైన్యానికి రక్షణ కోసం, ధర్మానికి ఆత్మ కోసం, ప్రజలకు జీవనం కోసం. రాజ్యం అందరిదీ కావాలి!”

సాధారణ మనిషి: (గట్టిగా, కానీ ఆశతో)

“ఈ రోజు మా గొంతు బడ్జెట్‌లో స్థానం సంపాదించింది—కానీ ఇది ఆగకూడదు! మేము మాట్లాడకపోతే, మా కోసం ఎవరూ నిలబడరు. ఈ రాజ్యం మాది కూడా!”

(సభలో అందరూ నిశ్శబ్దంగా తలవంచుతారు. ప్రజల గొంతు గెలుస్తుంది. సభ ముగుస్తుంది—వెలుగు నెమ్మదిగా తగ్గుతుంది.)

మౌలిక సందేశం:

"నీ హక్కుల కోసం నీ గొంతు గట్టిగా వినిపించు—లేకపోతే, బడ్జెట్‌లో నీకు స్థానం దొరకదు!"

"రాజ్య బడ్జెట్ అందరిది—ప్రతి గొంతుకు ప్రాధాన్యత ఉండాలి!"

ఇట్లు,

మీ చరణ్ ఏలిమెల